

Rezolutīvā daļa

- 1) atbrīvojot gandrīz visu, bet ne visu kategoriju uzņēmumus, kas veic publisku patapinājumu, no pienākuma darbu autoriem maksāt atlīdzību par darbu, ko aizsargā autortiesības, publisku patapināšanu, Spānijas Karaliste nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek Padomes 1992. gada 19. novembra Direktīva 92/100/EEK par nomas tiesībām un patapinājuma tiesībām, un dažām blakustiesībām, kas attiecas uz autortiesībām intelektuālā īpašuma jomā;
- 2) Spānijas Karaliste atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 69, 19.03.2005.

Tiesas (otrā palāta) spriedums 2006. gada 26. oktobrī — Eiropas Kopienu Komisija pret Grieķijas Republiku

(Lieta C-65/05) (¹)

(Valsts pienākumu neizpilde — EKL 28. un 30. pants — Preču brīva aprīte — EKL 43. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — EKL 49. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Aizliegums uzstādīt un izmantot elektriskās, elektromehāniskās un elektroniskās spēles, paredzot kriminālas vai administratīvas sankcijas — Direktīva 98/34/EK — Tehniskie standarti un noteikumi — Valsts tiesiskais regulējums, kas piemērojams elektriskajām, elektromehāniskajām un elektroniskajām spēlēm)

(2006/C 326/16)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvis — M. Patakja [M. Patakia])

Atbildētāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — A. Samoni-Randu [A. Samoni-Rantou] un N. Dafniu [N. Dafniou])

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīva 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un tiesību normām attiecībā uz Informācijas sabiedrības pakalpojumiem (OV L 204, 37. lpp.) — Valsts tiesiskais regulējums, kas piemērojams elektroniskajām spēlēm datoriem

Rezolutīvā daļa

- 1) Likuma Nr. 3037/2002 2. panta 1. punktā un 3. pantā aizliedzot visās sabiedriskajās un privātajās telpās, izņemot kazino, uzstādīt un izmantot jebkādas elektriskās, elektromehāniskās un

elektroniskās spēles, tostarp visas datorspeles, un šī paša likuma 4. un 5. pantā paredzot par to [attiecīgi] kriminālas vai administratīvas sankcijas, Grieķijas Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek EKL 28., 43. un 49. pants, kā arī 8. pants Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 22. jūnija Direktīvā 98/34/EK, kas nosaka informācijas sniegšanas kārtību tehnisko standartu un noteikumu un tiesību normām attiecībā uz Informācijas sabiedrības pakalpojumiem, ar grozījumiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 1998. gada 20. jūlija Direktīvā 98/48/EK;

- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas (pirmā palāta) spriedums 2006. gada 26. oktobrī — Koninklijke Coöperatie Cosun UA pret Eiropas Kopienu Komisiju

(Lieta C-68/05 P) (¹)

(Apelācija — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Cukurs — Regulas (EEK) Nr. 1785/81 26. pants un Regulas (EEK) Nr. 2670/81 3. pants — Maksājums, kas jāveic par iekšējā tirgū realizētu C cukuru — Pieteikums par atbrīvojumu — Regulas (EEK) Nr. 1430/79 13. pantā paredzētā taisnīguma klauzula — "Importa vai eksporta nodokļu" jēdziens — Vienlīdzības un tiesiskās drošības princips — Taisnīgums)

(2006/C 326/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Koninklijke Coöperatie Cosun UA (pārstāvji — M. Slotbūms [M. Slotboom] un N. J. Helders [N. J. Helder], advocaten)

Pretējā puse procesā: Eiropas Kopienu Komisija (pārstāvji — K. Lūiss [X. Lewis], pārstāvis, F. Taitshāfers [F. Tuyschaever], advocaat)

Priekšmets

Apelācijas sūdzība, kas iesniegta par Pirmās instances tiesas (piektā palāta) 2004. gada 7. decembra spriedumu lietā T-240/02 Koninklijke Coöperatie Cosun/Komisija, ar kuru Pirmās instances tiesa ir noraidījusi lūgumu atcelt Komisijas 2002. gada 2. maija lēmumu REM 19/01, ar ko par nepieņemamu tika atzīts pieteikums par atbrīvojumu no importa nodokļiem, kuru apelācijas sūdzības iesniedzēja vārdā bija iesniegusi Nīderlandes Karaliste

Rezolutīvā daļa:

- 1) apelācijas sūdzību noraidīt;
- 2) Koninklijke Coöperatie Cosun UA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 02.04.2005.

Tiesas (trešā palāta) spriedums 2006. gada 9. novembrī (Finanzgericht Hamburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L. pret Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Lieta C-120/05) (¹)

(Eksporta kompensācijas — Piešķiršanas nosacījumi — Eksporta deklarācija — Dokumentāru pierādījumu neesamība — Citu pierādījumu veidu izmantošana)

(2006/C 326/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg (Vācija)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Heinrich Schulze GmbH & Co. KG i.L.

Atbildētājs: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Finanzgericht Hamburg — Komisijas 1994. gada 30. maija Regulas (EK) Nr. 1222/94, kura paredz kopējas sīki izstrādātas normas, piemērojot eksporta kompensāciju sistēmu atsevišķiem lauksaimniecības produktiem, ko eksportē Līguma II pielikumā neuzskaitītu preču veidā, un kritērijus šādu kompensāciju apmēru noteikšanai (OV L 136, 5. lpp.), 7. panta 2. punkta interpretācija — Neiespējamība eksportētājam izpildīt pienākumu deklarācijas pamatojumam iesniegt kompetentajām iestādēm visus dokumentus un informāciju, ko tās uzskata par nepieciešamu — Nepārvarama vara, kuras rezultātā dokumentu gājusi bojā — Iespēja izmantot citus pierādījumu veidus

Rezolutīvā daļa

7. panta 1. punkta trešā daļa Komisijas 1994. gada 30. maija Regulā (EK) Nr. 1222/94, kura paredz kopējas sīki izstrādātas normas, piemērojot eksporta kompensāciju sistēmu atsevišķiem lauksaimniecības produktiem, ko eksportē Līguma II pielikumā neuzskaitītu

preču veidā, un kritērijus šādu kompensāciju apmēru noteikšanai, Komisijas 1996. gada 7. februāra Regulas (EK) Nr. 229/96 grozījumu redakcijā neiestājas pret to, ka gadījumā, ja eksportētājs, kā šajā gadījumā — nepārvaramas varas dēļ, nevar iesniegt dokumentārus pierādījumus attiecībā uz produktu daudzumu, kas faktiski izmantots eksportētās preces saražošanai, viņš to pierāda ar citiem līdzekļiem. Valsts iestādes novērtē šo citu pierādījumu veidu saskaņā ar valsts tiesībās noteikto kārtību, tomēr ievērojot nosacījumu, ka šie noteikumi neietekmē ne Kopienas tiesību apjomu, ne to efektivitāti. Šai nolūkā valsts iestādēm jāņem vērā arī dokumenti, ar kuriem jau ir bijusi darīšana attiecībā ar eksportētāju, ja lūgums tiek iesniegts saistībā ar vienkāršoto procedūru, kas paredzēta šīs regulas 3. panta 2. punkta trešajā daļā.

(¹) OV C 143, 11.06.2005.

Tiesas (pirmā palāta) 2006. gada 26. oktobra spriedums (Audiencia Provincial de Madrid (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Elisa María Mostaza Claro pret Centro Móvil Milenium SL

(Lieta C-168/05) (¹)

(Direktīva 93/13/EEK — Negodīgi noteikumi patērētāju līgumos — Noteikuma negodīguma neapstrīdēšana šķērjtiesas procesā — Iespēja izvirzīt šādu iebildi pārsūdzības procesā par šķērjtiesas nolēmumu)

(2006/C 326/19)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Provincial de Madrid

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Elisa María Mostaza Claro

Atbildētājs: Centro Móvil Milenium SL

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Audiencia Provincial de Madrid — Padomes 1993. gada 5. aprīļa Direktīvas 93/13/EEK par negodīgiem noteikumiem patērētāju līgumos (OV L 95, 29. lpp.) 6. panta 1. punkta, 7. panta 1. punkta, kā arī pielikuma 1. punkta q) apakšpunkta interpretācija — Adevkārti un iedarbīgi līdzekļi, lai izbeigtu negodīgu noteikumu izmantošanu — Šķērjtiesas līguma spēkā neesamība, uz ko patērētājs nav atsaucies šķērjtiesas procesā